

(החשב מעמוד 3)

ומגנה את התוכנית במלוא עוצמת קולה. אין שום צורך בכך. תוכנית הא"ם היא תוחח שאפשר לכבוש אותו ולהפכו לכיוון השני. היא תוכנית טובה מאד — בידיים הנכונות.

כי תוכנית האו"ם היתה מבוססת על הנחת אם מכרעת: עצמאותה של ארץ-ישראל השלמה. יחידה עצמאית זו חולקה אמנם לשניים, לחלק עברי ולחלק ערבי, אולם בתנאי ששני החלקים גם יחד יהיו יחידה אחת בעניינים חשובים ביותר, ובעיקר מבחינה כלכלית. כל שאר פרטי התוכנית נובעים מהנחת-אם זו.

***

מה מחייבת הגשת תכנית זו במצוינות של היום? מה הנתנים הדרושים? ראשית: הישגתה של הממלכה ההאשמית הירדנית והשכנתה אל מעבר לירדן.

שנית: שיתרו החלק הערבי של ארץ-ישראל מכל שלטון זר וכינונו כבית לאומי למליון ערביי פלסטין. בית לאומי זה יהיה קשור אל מדינת ישראל במסגרת ארצי-שאלית מאוחדת כתחומי הבטחון, מדיניות החוץ, הכלכלה והפיתוח.

מובן מאליו שקשר הדוק זה מייבב כי ישנו בית לאומי פלסטיני מעטר ערבי האוחד את ישראל, משטר מתקדם ואנטי-פיאודלי, המתאים לשיתוף-פעולה. ישראל זכאית וחייבת לדאוג לכך, לטובת הארץ ולטובת שני הצדדים גם יחד. כל מדינות העולם יבינו זאת.

אם התגשם תוכנית זו, ילכשו כל שאר הבעיות השנויות במחלוקת צורה חדשה לגמרי, כאילו נגעה בהן ידו של מכשף. בעיית שיקום הפלסטיים תהיה פשוטה: ביצירת התוכנית לחלוקת מי הירדן והלוחאה בינלאומית, ישוקמו בחלק הערבי של ארץ-ישראל ויהו תוספת כוח רצינית לארץ כולה. לתעשייה הישראלית יהיה מרחב מחייה חדש. הבסיס החקלאי של המדינה יתרחב במידה מכרעת. הבטחון החיצוני של המדינה ישתפר עד ללא השוואה. כפני יהודים דתיים תיפתח לרוחה הדרך אל היבית המערבי.

במצב כזה אסוריים תיקוני-גבול בין שני חלקי הברית, מבלי להיק לאיש, ובלי התערבות זרה. רצועת-עזה תתחלל, וכמיה העצב של לטרון בגרון הישראלי. המשולש הקסן, המיושב כולו ערבים, יוכל לחזור למשולש הגדול. בינאום ירושלים יוד מן הפרק, כי שני עמי הארץ יתגודו לכך. הגבול יחולל מלהיות פצע שותח-זרם, יהיה גשר-מחבר.

מדינת-ישראל העברית, עד מליון ו-700 אלק, תושביה גבוהי-הרמה, תהיה מטבע הדברים האחות היחידה באיחוד זה. מליון תושביה של החלק הערבי, החיים עדיין ברמה נמוכה בהרבה, יהיו שותפים טובים משק המדינה יהיה מאוזן ויאפשר עליה המונית גוספת.

עוד לפני שמונה שנים, לפני מלחמת תש"ח והעליה הגדולה, היתה זאת תוכנית מסוכנת ובלתי-מעשית. כיום אחרי שישראל התחזקה עד אין שיעור יותר מאשר החלק הערבי של ארץ-ישראל, זו תכנית מצויינת להתפתחות לאומית כריאה בדרכי שלום.

***

אין מוגשימים אותה? מה הכלים הדרושים? מה התנאים המוקדמים? מה דרכי הביצוע?

תנאי ראשון: הגדרה לא-מית ברורה של מטרות הבלתמה והשלום של מדינת ישראל.

תנאי שני: מינוי שר חדש בממשלת ישראל, שיהיה ממונה על ענייני המרחב ויעמוד בראש משרד עצמאי ("משרד המרחב", למשל), שיקבל תקציב יותר גדול מאשר כל משרד ממשלתי אחר, להוציא את משרד הבטחון. הוא צריך לגייס חבר עובדים צעיר ורענן, שיגיע ברמתו לדרגה הגבוהה ביותר של קצונה צה"ל.

אחרי קיום שני תנאים אלה, אפשר לגשת למיבצע האמיתי: עיבוד הקמתה של תנועת שיתרו-פלסטינית בממשלת הירדן, שראשיה יוכלו להקים לה בסיס בטוח במדינת ישראל, כשם שעשה ב-

שעתו הגנרל דה-גור על אדמת בריטניה. לרשות תנועה זו יש להעמיד את כל האמצעים הממזכרים תיים האפשריים: תחנות-שידור, כתי דפוס, מחפני נשק, אמצעים כספיים.

מדינת ישראל תושיט את ידיה למאמץ זה על-ידי ניהול מלחמה-פסיכולוגית תוקפנית. ערביי ישראל, שיקבלו הורכה מתי איהם, יוכלו למלא תפקיד מזהיר כמיבצע זה, בתנאי שהיחס אליהם ישתנה בהתאם לכך.

ייתכן שברגע המכריע תבקש תנועת השחרור הפלסטינית עזרה פעילה של צה"ל, אם על-ידי אימון גודים של צבא-שחרור ואם על-ידי מיבצע צבאי ישיר ומרץ. מיבצע כזה שוב לא יהיה או מסעי-כיבוש של משעבד זר. הוא יהיה מסעי-שחרור, שבני הארץ יקבלו את פניו בברכה.

בשבוע שעבר התנדדה ממלכת-הירדן ונטתה לנפול — גם מבלי שיופעל נגדה לחץ עצום זה. האם קשה לתאר כיצד יודעו ויתמוטט מבנה רקוב זה תחת מהלמה מרור כזו כזאת?

***

תוכנית זו לחסל את הממלכה ההאשמית הירדנית תעורר תגובה חזקה מ-כביב לכדור-הארץ. היא תרכוש לנו שותפים, ותקים נגדנו אויבים.

לאפתנתנו הרבה על לים אנו למצוא עצמנו פתאום במחנה אחד עם המצרים. מצריים לא תעזור לנו לכבוש בכוח הנשק עוד נתח של אדמה ערבית. כי מצריים נושאת את דגל התנועה הלאומית הערבית, והיא תצטרך לעזור במקרה זה, בצורה זו או אחרת, גם לממשלת הירדן השנואה עליה.

אולם אם יחוסל הכיבוש הירדני של פלסטין על-ידי תנועת-שחרור ערבית, הקשורה בברית עם ישראל, עשויה מצרים להתייחס לדבר לגמרי אחרת. גמאל עבד אל-נאצר רוצה בסילוק הבסיס הבריטי מן המרחב. הוא רוצה במיגור ברית בנדאד שנקרתה נגדו ב-חסות האנגלים. הוא לא יוכל אלא לשמוח אם המחנה היריב יספוג מהלומה הגונה מיסוג זה.

אם ישראל תדע לנצל את שעת-הכזר, לא מן הנמנע שתיתכן ברית עם מצריים בתנאים נוחים — פתיחת דרך-מגע אקסטריטורית-אזית בין מצריים וארצות-ערב באסיה, והצטרפות ישראל למחנה הנייטרלני האסיאתי-אפריקאי.

גם אותו אויב מושבע של ישראל, המלך סעוד, לא יוכל שלא לשמוח על סילוק ההאשמית השנואים בצורה כזאת. לא מן הנמנע שגם הוא וסוריה יצטרפו למאמץ המשותף ויתבעו לעצמם חלקים מארץ המדבר, מעברו המזרחי של הירדן. סעודיה טענה תמיד לעקבה. סוריה טענה תמיד שעבר הירדן שייכת לה.

***

אין להעלים את העובדה: יקומו לנו אויבים גדולים בדרך זו. בריטניה הי גדולה תיפגע קשות. אמריקה עלולה להתרגז מאד.

אולם בשעה כזאת יוצר בפעם הראשונה מאז תשי"ח הרקע למדינות-יחודי ישראלית עצמאית. כמו אז, כן עתה תופיע ברית המועצות ככח-ברית פוטנציאלי, ומאותן הסובות ממש. נשק סובייטי שוב לא יזרום רק למצריים. הוא יזרום גם לישראל.

בריטניה תצטרך לשקול היטב כיצד להגיב במצב כזה. היא תחייבה לעזור לממשלת ירדן נגד אויב חיצוני. אולם היא לא תחייבה לעזור לה במקרה של התקוממות פנימית. בוירה הבינלאומית ובאולם עצרת א"ם יעמוד מולה מחנה אדיר: כל מדינות הגוש האסיאתי-אפריקאי, רוב מדינות ערב וישראל, כל ארצות הגוש הסובייטי.

האנגלים לא ייכנעו ללא מאבק עקשני. אולם הם יצטרכו להכיר בעובדות מוגברות, כמו בסואץ, כמו בארץ-ישראל.

***

אין זאת תוכנית-פלא לכמה ימים, או לכמה שבועות. זוהי תוכנית המיחייבת נשימה ארוכה ומאמץ ממושך. היא לא תתגשם אם המדיניות של מדינת ישראל תישאר משועבדת לקח של שחלגות ומגזיבית היהודית המאוחדת.

והיא לא תתגשם אם יעמדו בראש ישראל אנשים שאינם מסוגלים להחליט שום החלטה, לא לכאן ולא לכאן, לא למלחמה וא לשלום.

צילום זה של מהומות השבוע שעבר ברחבי הירדן, הראשון המתפרסם בישראל, מראה קבוצת מפגינים ביריחו הנסה מפני חיילי הלגיון. היתה זו תמונה אופיינית למצב הפנימי של ממלכת הירדן.